

PODKONICKÝ *Spravodaj*

Ročník III.

Číslo 11

November 2005

NÁŠ PATRÓN SV. MARTIN

Svätý biskup Martin Tourský patrí medzi svätcov, ktorých úcta a pamiatka sa veľmi rozšírila v Cirkvi. V Európe je mu zasvätených niekoľko tisíc kostolov a kláštorov, viaceré mestá, hrady, ostrovy a iné lokality nesú jeho meno, s jeho sviatkom sú spojené niektoré ľudové tradície (nové víno, prvý sneh a iné). Svätý Martin sa narodil roku 316 alebo 317. Jeho rodičia boli pohania.

Ako mladého vojaka preložili Martina do mesta Amiens v Gálii, terajšom Francúzku. Tam sa mu prihodila známa epizóda, ktorú s obľubou zobrazovali maliari a ktorá je charakteristická pre tohto svätca. Raz v zimnej noci Martin prechádzal mestom. Mal kontrolovať vojenské hliadky. A tu zazrel na ulici polonahého žobráka, ktorý pýtal almužnu. Martin nemal pri sebe peniaze, ale chcel ochrániť úbožiaka aspoň pred zimou. Preto mečom rozrezal svoj vojenský plášť a polovicu daroval žobrákovi. Viackrát sa smelo predstavil aj tvrdým mocipánom a dosiahol u nich oslobodenie ľudí, ktorí boli nespravodlivo väznení.

Biskup Martin sa dožil vyše 80-tich rokov, zomrel r. 397. Mnoho kostolov a farností je zasvätených sv. Martinovi aj na Slovensku. Medzi nimi najvýznamnejšie sú dóm sv. Martina v Bratislave, katedrála sv. Martina v Spišskej Kapitule a pre nás Podkoničanov náš kostolík zasvätený nášmu patrónovi svätému Martinovi. Podľa listiny v Slovenskej Ľupči z roku 1657, stál už v Podkoniciach kostolík sv. Martina o rozmere 7,56 m. Po zriadení farnosti sa začal budovať terajší chrám sv. Martina. Celý kostol bol dokončený 14. novembra r. 1819 a jeho stavba za pomoci 14 obcí trvala skoro 6 rokov. Verím, že všetci ktorí navštívia tento Boží stánok nielen pookrejú na duchu, ale stanú sa z nich ľudia podobní nášmu podkonickému patrónovi sv. Martinovi.

Ján Jamrich

ROZBEHLI SME SA ...

Kým sa začal školský rok, stihol nás pocítiť svojou návštevou minister školstva Martin Fronc. Zapísal sa nám aj do školskej kroniky.

Po slávnostnom otvorení školského roka pribudli do našej školskej rodiny ešte dvaja členovia - žiaci. Popri usilovnom učení, aj cudzieho jazyka, sme zahájili záujmové krúžky - športový, turistický, regionálny a počítačový. Orientovali sme sa v teréne nad Konicami, jazdili sme na koňoch, poniektorí v rámci turistického krúžku prešli aj po hrebeňoch Nízkyh Tatier, boli sme na cyklotúre v Balážoch a

prešli sme sa po náučnom chodníku k Ľupčianskemu hradu. Uvítali by sme väčšiu aktivitu zo strany rodičov a detí, ktoré sa na tento krúžok prihlásili. Keď nás bude viac, bude nám veselšie! V krásnom jesennom počasí sme zbierali školské orechy, hrušky, šípky, slivky a v spolupráci s rodičmi sa varil školský lekvár. Podaril sa! Krátko pred jesennými prázdninami sme ešte pripravili Tekvicovú slávnosť, ktorá mala u detí veľký úspech.

Organizovali sme aj zber papiera a veľmi by sme chceli vám všetkým, ktorí ste sa zapojili do zberu papiera veľmi pekne poďakovať za pomoc. Navštívili sme aj Hvezdáreň na Vartovke - vrch Urpín, kde sme spoznávali tajomstvá vesmíru. Posledné dni babieho leta sme ešte využili na didaktické hry v prírode, kde si každá skupina „našla svoj poklad“ v podobe sladkej odmeny.

Na Ďurkovej skale sme na hodinách vlastivedy pracovali s mapou, pozorovali vegetáciu a krásnu jesennú prírodu.

V najbližších mesiacoch nás okrem vyučovania čaká organizovanie Mikuláša, Vianočného pásma, speváckej a recitačnej súťaže.

Chceli by sme sa ešte raz veľmi pekne poďakovať rodičom za pomoc pri rôznych akciách a tešíme sa na ďalšiu, ešte aktívnejšiu spoluprácu.

Mgr. Vladimíra Turčanová

INZERCIA

Základná škola v Podkoniciach ponúka pre verejnosť nasledujúce služby:

- 1) **Prenájom priestorov telocvične s príslušenstvom**
- pre skupiny, jednotlivcov, aj usporiadanie turnajov
- 2) **Stravovanie v školskej jedálni**
- záujemcovia sa môžu prihlásiť u vedúcej stravovania pani Šajgalíkovej
- 3) **Prenájom priestorov na spoločenské podujatia**
- do prenájmu je zahrnutá školská jedáleň, kuchyňa, šatňa a toalety

Blížšie informácie k uvedeným službám Vám poskytne pani riaditeľka Mgr. Vladimíra Turčanová na tel. č.: 048 / 41 45 528 alebo 0908 285 935, alebo sa s nimi môžete viac oboznámiť na výveske pred budovou školy.

Z HISTÓRIE

V súvislosti so sviatkom sv. Martina sa meno tohto svätca spája aj s názvom nášho kostola, ktorý mu je zasvätený. Pri tejto príležitosti dávame do pozornosti zaujímavosti z histórie nášho kostola a zvonov:

Prvý kostolík sv. Martina s gotickým oltárom Panny Márie bol postavený v roku 1657, celý v gotickom štýle. V roku 1813 bol položený základný kameň terajšieho kostola, ktorý sa staval 6 rokov a posviacka sa konala v nedeľu po dni sv. Martina, dňa 14.11.1819. Na vrch kostolnej veže bola upevnená medená guľa so železným krížom. Prvá generálna oprava kostola prebehla v rokoch 1956-1958 (Jozef Huťka) a ďalšia rozsiahla rekonštrukcia kostola a fary

sa konala v rokoch 1982-1989 za pôsobenia vdp. Jozefa Hrtúsa. V roku 1990, pod vedením nového správcu farnosti Dávida Tencera, prebehla (okrem ďalších opráv) aj oprava a natieranie strechy, pričom bola demontovaná stará medená guľa s krížom a v októbri 1990 bol postavený nový dvojité kríž s guľou z nehrdzavejúcej ocele zhotovené v Biotike za pomoci občanov (J.Kostúr a S.Gregor). Do gule boli vrátené pôvodné dokumenty (list farára J.Gregora z čias 1. sv. vojny), mince a bankovky a boli pridané nové mince a bankovky vtedajšej česko-slovenskej meny spolu s ďalším listom d.p. Davida Tencera ako posolstvo ďalším generáciám so správou o prácach na kostole. V roku 1992 prebehla generálna oprava 99 rokov starého organa (r. 1893 zakúpený od firmy Rieger z Krnova), ktorú vykonali potomkovia bývalej firmy, dnes pod vedením novej súkromnej firmy, Vladimír Grygar a spol. z Prostějova, za asistencie a pomoci našich občanov.

Zvony sa oddávna spájajú so životom Podkonickej farnosti: „Spiacich budím, živých volám, mŕtvych oplakávam, blesky lámem...“ V r.1916 boli maďarskou armádou zhodené z veže a zrekvirované zvony: Florián, Ján a malý umieráčik . Nechali len zvon Martin a druhý umieráčik umiestnený v Kaplnke na Brodku. V r.1925 si veriaci zadovážili nové 3 zvony (z Českého Chomutova, firma Richard Herold), ktoré pomenovali podľa tých starých: zvon Florián (zvaný Veľký), zvon Ján (zvaný Glengáč) a malý zvon Jozef (umieráčik). Zvláštnosťou je, že zvony boli hudobne zladené: Florián (FIS 1), Ján (H 1), Jozef (H 2) a starý zvon Martin (A 1). Toto ladenie spolu dáva začiatok hymnusu: „Te Deum...“ Malý zvonček zvaný „Cengáčka“, umiestnený v Kaplnke Božského Srdca na Brodku, bol prinesený „zo šrotu“ z Podbrezovských železiarní v roku 1902 pri stavbe kaplnky s maďarským nápisom, ktorý v preklade znamená: „Na pamiatku nebohej kráľovnej Alžbety. Andrej Očenáš podbrezovský tesársky palier a zákopník (mostár) pluku Jej Veličenstva verný poddaný/ Uliáli Budapeštianske pumpárne a strojárne - predtým Walsler Ferenc/. 1901. „Po rokoch ručné zvonenie bolo nahradené zvončením na elektrický pohon, ktoré sa takto rozozvučalo v našom kostole po prvý krát dňa 31.3.1973.

-vt-

LETOM SVETOM (ZO SPOMIENOK NA LETNÚ DOVOLENKU Z JORDÁNSKA)

Prečo si sa tento rok rozhodla pre Jordánsko?

Už dávno som sa tam chystala a dostala som aj dobré referencie od známych, rozhodla som sa, že to vyskúšam. Tá pôvodná myšlienka však vo mne klíčila od návštevy Izraela t.j. Svätej zeme pred 9 rokmi.

Ktoré miesta si navštívila, čo bolo pre ne typické, zaujímavé?

Jordánsko je vlastne konštitučná monarchia, teda kráľovstvo. Nachádza sa na **Strednom východe** a susedí s Irakom, Sýriou, Izraelom, Egyptom a Saudskou Arábiou.

Keďže to bol kombinovaný zájazd, strávili sme 5 dní, počas ktorých sme prešli krajinu takmer od juhu na sever (cca 400 km) a späť. Krajinu tvorí zväčša náhorná plošina, skalnatá a **piesočnatá púšť (s červeným pieskom)** ale aj úrodná nížina v údolí rieky Jordán a samozrejme územie **Mŕtveho mora**, ktoré vo svojom strede tvorí hranicu s Izraelom. Plávanie (vlastne nadnášanie) v Mŕtvom mori, v nadm. výške -400 m (najnižšie položené miesto na zemi), vám prinesie naozaj nezabudnuteľný pocit. Nedá sa tam plávať, ponárať, a ani utopiť, a to ani neodporúčam (koncentrácia soli 30 %), preto tam nenájdete živého tvora. Zaujali ma aj krásne obrovské skalnaté útesy a kaňony, no a samozrejme turistickou „perlou“ krajiny je **PETRA** (skala) mesto vytesané do krásneho rôznofarebného pieskovca, považované za 8. div sveta, kadiaľ viedli dávne obchodné cesty a karavány na ceste do Arábie, Sýrie a Libanonu. Podľa Starého zákona tadiaľto viedol Mojžiš svoj vyvolený národ z Egypta do Zaslúbenej zeme. Vystúpili sme aj na **Horu Nebo**, kde údajne zomrel Mojžiš na svojej púti do Zaslúbenej zeme a v roku 2000 toto miesto navštívil aj Svätý otec Ján Pavol II.

K nezabudnuteľným zážitkom patrí aj plávanie v kryštáľovo čistom **Červenom mori** plnom krásnych koralov a farebných rýb skutočný raj potápačov (škoda, že sa bojím potápať).

Máš nejaký vtipný zážitok, alebo naopak smutný, negatívny?

Negatívny zážitok nemám, bola som milo prevkapaná zdvorilosťou a úctivosťou domorodého obyvateľstva. Na časté otázky „Odkiaľ sme,“ odpovedali: Aha, welcome, Slovakia (vitajte, Slovensko), aj keď pochybujem, že vedeli kde to Slovensko je. Vtipné ponaučenie : nikdy nepodávajte arabovi ľavú ruku, lebo vám to bude opäťovať rovnakou rukou, a to by nebolo dobré, lebo ľavá ruka u nich slúži namiesto „toaletáka“.

Ako na teba pôsobili tamojší ľudia, krajina, zvyky, čím sa prevažne zaoberajú...?

Tým, že Jordánsko je arabskou krajinou (absolútne odlišnou od našej), sú ľudia tam žijúci pre nás zvláštnosťou. Arabi sú svojskí, otvorení, nič neskrývajú, radi sa prihovoria a nezaprú svojho „obchodného ducha“ : u pouličných predavačov nájdete všetko, všade a za „najnižšiu cenu“. Sú milí, priateľskí a podľa Koránu (svätej knihy ich moslimského náboženstva) sú vedení k pomáhaniu si jeden druhému. S náboženstvom je spojený aj zvyk žien zahaľovať si tvár a obliekať sa do dlhých šiat. Podobné dlhé „košele“ nosia aj muži. Ale je to individuálne. Stretla som aj veľa žien odhalených a moderne oblečených. Závisí to, do akej miery uctievať náboženstvo. Väčšinou sú veľmi pobožní: raňajšie a večerné modlitby sa ozývajú po celom meste a nie je nič výnimočné nájsť mužov kľachiach na koberčekoch na ulici v čase modlitieb (modlia sa 5x za deň).

Aj keď súčasná hrozba terorizmu vo svete môže vyvolať obavy pri návšteve arabskej krajiny, v Jordánsku viditeľne panuje duch pokoja a pohody, čo podľa môjho názoru vyplýva zo štátneho zriadenia. Najvyššou hlavou je kráľ, Abdulóh, ktorého si celý národ váži a ctí. Jeho obrazy a fotografie nájdete visieť v každom hoteli, obchode, banke a samozrejme

v každej domácnosti. Mala som pocit, že ľudia sú slušní, mierumilovní a ich životná úroveň nie je o nič nižšia ako naša.

Ochutnala si nejaký národný nápoj, jedlo..?

Veľmi mi chutil arabský chlieb (tenká placka), ktorý kúpate už aj u nás. Podávali ho na raňajky ešte teplý, čerstvo upečený. Veľmi mi chutila cicerová nátierka a opekané baklažány. Robia typické ostré a korenené omáčky s dusenou baraninou, ktoré som tiež ochutnala. Samozrejme všetko za prítomnosti olivového oleja. Typickými dezertami sú rôzne pudinky, želatíny a drobné medové alebo cukrové, veľmi sladké, rôznofarebné koláčiky. Čo tam však chýbalo bola zmrzlina. Takmer nenájdete naše „typické“ zmrzlinárne so zmrzlinou do kornútka.

Ale našla som pár obchodov, kde predávali nanuky. Najhorší bol smäd, bola som neustále nútená kupovať minerálky, keďže tam bolo v priemere 40 °C .

Aký je tam najbežnejší dopravný prostriedok ?

Tava, osol alebo koň samozrejme v púšti, v turistických centrách alebo v beduínskych osadách. Beduíni sú pôvodní obyvatelia, žijúci v jednoduchých stanových táboroch, alebo tí modernejší v murovaných domoch. Jordánska vláda sa však o nich stará, majú prívod vody a elektrinu. Dediny, tak ako ich poznáme u nás, tam neexistujú. Mestá sú zasa podobné našim, aj keď s typickou arabskou architektúrou. Jordánci sú pomerne vzdelaní a v mestách sa každý druhý vozí v nablýskanom mercedese.

Hodnotenie: prežila som príjemnú a pokojnú dovolenku spojenú s oddychom pri mori, návštevou historicky zaujímavých a geograficky príťažlivých miest.

Na otázky odpovedala: Vladimíra Turčanová

Otázky kládla: Mgr. Mária Turčanová

SRDIEČKO Z LÁSKY - POSLEDNÝ RAZ

Po letných divadelných prázdninách, náš ochotnícky súbor úspešne hosťoval v susedných obciach - Slovenskej Ľupči, v Priechode, ale aj vo Valaskej s hrou "Srdiečko z lásky". V deň našich hodov "Na Martina" chceme túto inscenáciu ešte raz uviesť na domácej pôde.

V úlohe Marienky sa predstaví poslucháčka Akadémie umení v Banskej Bystrici Zuzana Zelená zo Slovenskej Ľupče.

A tak nech aj náš divadelný príbeh naplnený viacerými sviežimi a vtipnými epizódami navodí priateľskú atmosféru a náladu "tohoto dňa", ako je len možné.

Predstavenie sa uskutoční v nedeľu 13.novembra 2005 v Kultúrnom dome o 16.00 hod. Tešíme sa na Vašu účasť.

Jozef Budaj, režisér

STRAŠIDLÁ NAŠICH DEDOV

Životná úroveň našich predkov v minulom storočí bola na veľmi nízkej úrovni. Žili z toho, čo sa im urodilo na políčkach a to pár vriec zrna, zemiakov, kapusty a sena pre kravičku, ktorá im dávala mlieko a maslo. Nebol vodovod, elektrina, čiže rozhlas a televízia bola úplne neznáma vec. Priemysel bol na veľmi nízkej úrovni, ba skoro žiaden.

V domácnostiach sa svietilo petrolejovými lampami. V dlhých zimných večeroch, aby sa rodina doma nenudila, navzájom sa rodiny navštevovali a spoločne prežívali večer. Rozprávali sa čo je v dedine nové, kto sa žení, vydáva, o chorobách a podobne. Dosť často sa rozprávalo aj o strašidlách, kde koho mávalo. Raz v jednej noci vznikol nasledovný strašidelný prípad.

Dedinu každú noc strážil obecný vartáš, ku ktorému podľa obecného rozdeľovníka boli pridelení dvaja občania, z každého domu jeden. Ich úlohou bolo pozorovať, či niekde nevznikol požiar a chrániť majetok občanov pred zlodejmi. Každú nočnú hodinu prešli dedinou od horného konca na dolný koniec. V prestávke ticho sedeli na lavici pred konzumom.

Jednu tmavú noc na vartu k ujovi boli pridelené dve ženy. Cez prestávku v tichosti sedeli pred konzumom a podriemkávali. Odrazu ujo vartáš upozornil na mimoriadny zjav. Spozna krčmy dolu cestou sa nehlučne pohybovala, akoby sa vznášala ponad zem, malá biela postava. Trojicu vartášov, ktorí od strachu ani nedýchali, si vôbec nevšimla. Pohybovala sa dolu k potôčiku a za potôčikom zmizla. „Bože, to nie je dobré, veď to išlo ponad zem“, vzdychali ženy. Ujo vartáš povedal, že to bolo dobré strašidlo, keď si ich ani nevšimlo. Naľakané ženy si priali len to, aby strážna služba skončila a ony išli domov.

Asi po štvrt' hodine jedna zo žien s veľkým strachom upozornila na ďalšie strašidlo, ktoré išlo tým istým smerom ako to prvé. Toto bolo väčšie a celé v čiernom. Úplne nehlučne sa pohybovalo a zmizlo za potokom. Ženy zachvátil panický strach. Túlili sa jedna k druhej, plakali a prosili uja vartáša, aby do konca strážnej služby šli pod kostol ku križiu, kde sa budú modliť, aby ich Pán Boh ochránil pred strašidlami. Starý ujo im vyhovel. Vystrašené ženy drkotali zubami a modlili sa. Tu odrazu sa tichučko ozval ujo vartáš: „No to už nie je dobre. Obidve strašidlá idú hore vrškom k nám.“ Ženy na smrť vyľakané videli, že strašidlá biele a čierne sa približujú ku kostolným schodíkom. V zúfalstve si kľakli za hrubé kostolné lipy a tam čakali svoj koniec.

Strašidlá prišli ku kostolným schodíkom a zmenili smer. Nešli hore po schodíkoch, ale išli popod kostolné orechy smerom na Blatinu. Tu v tejto vrcholne psychicky napätej situácii ozval sa ľudský hlas: „Vidíš Jožko, ty beťár, teraz ťa trasia zima. No neboj sa, hneď budeš pod perinkou.“

Vystrašené ženy zistili, že strašidlo malo ľudský hlas, taký istý ako stará Mara od horných susedov. Odvážili sa zavolať: „Tetka Mara, ste to vy?“ „Kdeže ste schované vy bojzľavice“, volala tetka Mara. Vystrašené vartášky s veľkou radosťou bežali za tetkou Marou a pýtali sa, že kde bola v tejto tmavej noci. To vám poviem zajtra ráno, teraz sa musím s chlapcom ponáhať, povedala tetka Mara.

Na druhý deň tetka Mara vysvetlila vartáškam, prečo chodila s malým chlapcom po dedine. Jožkova mama mala ťažký pôrod a po pôrode bola pripútaná na lôžko. Keďže sa nemal kto o ňu a jej staršie deti starať, stará tetka Mara sa presťahovala do jej domu a starala sa o chorú rodičku a jej deti. Malý Jožko o polnoci vyšiel z izby a šiel cez kuchyňu, kde spávala Mara, von na dvor. Stará tetka si myslela, že sa ide vycikať. Keď sa po 10 minútach nevracal, tetka ho išla hľadať. Nebol na záchode, nebol v maštaliach, na dvore,

VAŠE PRÍSPEVKY

nikde. Tetka rozmýšľala, kde je ten chlapec. Po dlhom rozmýšľaní prišla na myšlienku, že Jožko v polospánku šiel do domu, kde 5 rokov bývali v podnájme, kým si nepostavili vlastný dom. Teta šla na druhý koniec dediny a tam skutočne pri bráne toho domu našla Jožka spať. Jožkovi sa snívalo, že na ihrisku sa s kamarátmi hrá futbal a mama ho volá, aby šiel domov pomáhať starej tete. Jožko v polospánku vstal a šiel podľa maminho príkazu tete pomáhať.

Keby stará tetka Mara nebola hrešila malého Jožka, keď išli popod kostolné orechy, tak vystrašené vartášky by po celý svoj život počas zimných večerov rozprávali, že mali veľké šťastie, že ich tie strašidlá nepoškrtili.

Vladimír Očenáš, č.d. 72

INZERCIA

PEDIKÚRA - DAJANA

Oznamujeme všetkým občanom, ktorý majú záujem o **medicínsku pedikúru**, t.j. trápia ich zarastajúce nechty, kurie oká, otlaky a podobne, že táto služba je poskytovaná aj u nás v Podkonicaich. Najbližšie termíny sú: **24. november** a **15. december** 2005.

Tieto služby sa budú prevádzať v kresťanskom dome v čase od 9.00 do 19.00 hod.

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

NARODENÉ DETI

Jakub Gregor (č.d. 283)

UZAVRELI MAŇŽELSTVO

Miroslav Strečok & Eva Kostúrová - 8.október 2005 (Podkonice)

Peter Budaj & Katarína Kostúrová - 22.október 2005 (Podkonice)

GRATULUJEME K VÝROČIU

55. rokov

Martin Lupták (č.d. 325)

60. rokov

Oľga Surá (č.d. 21)

65. rokov

Ivan Očenáš (č.d. 247)

70. rokov

Ondrej Nemčok (č.d. 286)

Anna Šípková (č.d. 259)

75. rokov

Ondrej Turčan (č.d. 312)

Mária Vrábová (č.d. 288)

FARSKÉ OZNAMY

7. 11. 2005 - 13. 11. 2005

P	18.00 - féria
7.11.	+ Jozef Kostúr a dcéra
U	18.00 - féria
8.11.	+ Irena a Ján Stanko
S	7.00 - Výr. posviacky Lateránskej bazil.
9.11.	+ rodičia Gustáv a Alžbeta, Anna a st. rodičia
Š	18.00 - Sv. Leva Veľkého, pápeža
10.11.	+ rodičia a manžel
P	18.00 - Sv. Martina z Tours, biskupa
11.11.	+ Anna a Mikuláš Bittner, syn a zať
S	18.00 - Sv. Jozafáta, biskupa-mučeníka
12.11.	+ Irena a Július, ich rodičia a súrodenci
N	33. nedeľa v cezročnom období
13.11.	10.00 - 1: + Mária a Július Barla 2: Za farnosť

Upratovanie kostola: Jolana Krajčiová

14. 11. 2005 - 20. 11. 2005

P	18.00 - Výročie posvätenia kostola
14.11.	+ Stanislav Turčan
U	18.00 - Sv. Alberta Veľkého, biskupa
15.11.	+ Ema a Štefan Ivanič
S	7.00 - Sv. Margity Škótskej, Sv. Gertrúdy
16.11.	+ Anna Slobodníková
Š	18.00 - Sv. Alžbety Uhorskej, rehoľníčky
17.11.	+ František Balko
P	18.00 - Výr. posv. bazilik sv. Petra a Pavla
18.11.	+ Anna a Andrej Gregorčok
S	16.00 - féria
19.11.	Za novomanželov
N	34. nedeľa cez rok - KRISTA KRÁĽA
20.11.	8.00 + Emília a Pavol Homola a syn Pavol 10.30 Za farnosť

Upratovanie kostola: Mária Nemčoková

21. 11. 2005 - 27. 11. 2005

P	18.00 - Obetovanie Panny Márie
21.11.	+ Emília a Anton Randa, ich rodičia a dcéra Jozefína
U	18.00 - Sv. Cecílie, panny a mučeníčky
22.11.	+ rodičia Ján Melich a Anna
S	7.00 - Sv. Klementa I. a sv. Kolumbána
23.11.	Na úmysel celebranta
Š	18.00 - Sv. Ondreja Dung-Laca a spol.
24.11.	+ Drahoslav Valent
P	18.00 - Sv. Kataríny Alexandrijskej
25.11.	+ Mária Turčanová č.d. 80
S	18.00 - féria
26.11.	Podakovanie za 70 rokov života a prosba o Božiu pomoc
N	1. adventná nedeľa
27.11.	8.00 rodičia Jozef a Mária a ich deti 10.30 Za farnosť

Upratovanie kostola: Katarína Luptáková

28. 11. 2005 - 4. 12. 2005

P	18.00 - féria
28.11.	+ Matúš Ivanič a rodičia
U	18.00 - féria
29.11.	+ Stanislav Šipka
S	7.00 - Sv. Ondreja, apoštola
30.11.	+ Peter Kostúr, rodičia a dcéra Edita
Š	18.00 - féria
1.12.	+ Vladimír Vráb a rodičia
P	18.00 - féria
2.12.	+ Etela a Ondrej Budaj
S	18.00 - Sv. Františka Xaverského, kňaza
3.12.	+ Anna Budajová
N	2. adventná nedeľa
4.12.	8.00 + Irena Barlová č.d. 181 10.30 Za farnosť

Upratovanie kostola: Mária Ivaničová

Zmena Farských oznamov vyhradená !

